

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 208/21
Luksemburgā, 2021. gada 23. novembrī

Spridums lietā C-833/19 P
Padome/Hamas

Tiesa apstiprina Padomes aktus par Hamas atstāšanu teroristu organizāciju sarakstā

Vispārējai tiesai nebija jāatceļ Hamas atstāšana šajā sarakstā tikai tādēļ, ka Padome nebija ar parakstu apliecinājusi šo aktu individuālos pamatojuma izklāstus

Ar Vispārējās tiesas 2019. gada 4. septembra spriedumu *Hamas/Padome*¹ lietā par atcelšanas prasību, ka celta uz LESD 263. panta pamata, tika atcelti četri 2018. gadā pieņemti Eiropas Savienības Padomes akti², ar kuriem *Hamas* bija atstāta Kopējai nostājai 2001/931/KĀDP pievienotajā sarakstā. Tā bija iekļauta kā organizācija, kas iesaistīta terorismā un attiecībā uz ko šā statusa dēļ tiek veikti līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumi. Lai gan Vispārējā tiesa noraidīja septiņus no astoņiem pamatiem, kurus *Hamas* bija izvirzījusi, iebilstot pret tās iekļaušanu sarakstā, minētā tiesa apstrīdētos aktus, ciktāl tie attiecas uz šo organizāciju, atcēla, tādēļ ka Padome nebija ar parakstu apliecinājusi ar šiem aktiem saistīto, atsevišķos dokumentos ietverto pamatojuma izklāstu autentiskumu. Vispārējā tiesa šajā ziņā atsaucās uz LESD 297. panta 2. punkta pirmajā daļā un Padomes reglamenta 15. pantā noteikto parakstīšanas pienākumu³.

Tiesa virspalātas sastāvā atceļ Vispārējās tiesas 2019. gada 4. septembra spriedumu. Tā nospiež, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nospiezdama, ka pamatojuma izklāstiem attiecībā uz *Hamas* atstāšanu strīdīgajiem aktiem pievienotajos sarakstos – tāpat kā šiem aktiem un tajos ietvertajam vispārējam pamatojumam – ir nepieciešami Padomes priekšsēdētāja un ģenerālsekretāra paraksti. Turklāt Padome šos pamatojuma izklāstus bija pieņēmusi vienlaikus ar minētajiem aktiem, ar kuriem tie bija nesaraujami saistīti, un to autentiskums nav ticis pienācīgi apšaubīts.

Tiesas vērtējums

Pirmkārt, Tiesa atgādina, ka no sprieduma Komisija/*BASF*⁴, ar kuru Vispārējā tiesa ir pamatojusi pārsūdzēto spriedumu, izriet, ka akta parakstīšana ar roku, it īpaši to pieņēmušās iestādes

¹ Spriedums, 2019. gada 4. septembris, *Hamas/Padome* ([T-308/18](#)).

² Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/475 (2018. gada 21. marts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/1426 (OV 2018, L 79, 26. lpp.), Padomes Īstenošanas regula (ES) 2018/468 (2018. gada 21. marts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420 (OV 2018, L 79, 7. lpp.), Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/1084 (2018. gada 30. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2018/475 (OV 2018, L 194, 144. lpp.), un Padomes Īstenošanas regula (ES) 2018/1071 (2018. gada 30. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/468 (OV 2018, L 194, 23. lpp.).

³ Saskaņā ar Padomes reglamenta 15. pantu "Aktu parakstīšana": "Eiropas Parlamenta un Padomes saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemto aktu tekstu, kā arī Padomes pieņemto aktu tekstu to pieņemšanas brīdī paraksta amatā esošais priekšsēdētājs un ģenerālsekretārs. Ģenerālsekretārs var deleģēt savas paraksta tiesības Ģenerālsekretariāta ģenerāldirektoriem." (Padomes Lēmums 2009/937/ES (2009. gada 1. decembris), ar ko pieņem Padomes reglamentu (OV 2009, L 325, 35. lpp.).

⁴ Spriedums, 1994. gada 15. jūnijs, Komisija/*BASF* u.c. ([C-137/92 P](#)).

priekšsēdētāja personā, ir uzskatāma par tā autentiskuma apliecināšanas līdzekli, kuras mērķis ir nodrošināt tiesisko drošību, apliecinot autentiskajās valodās šīs iestādes pieņemto tekstu. Šāda autentiskuma apliecināšana apstrīdēšanas gadījumā dod iespēju pārliecināties par paziņoto vai publicēto tekstu pilnīgu saskanību ar pēdējo minēto un līdz ar to – ar to autora gribu. Lai gan Tiesa minētajā spriedumā ir atgādinājusi arī to, ka lēmuma rezolutīvā daļa nav nodalāma no tā pamatojuma, tomēr Tiesa norāda, ka atšķirībā no minētajā lietā aplūkojamā lēmuma strīdīgajiem aktiem ir uzlikti iestādes, kas tos pieņēmusi, proti, Padomes, priekšsēdētāja un ģenerālsekretāra paraksti. Turklāt šo aktu publicētās redakcijas ietver vispārēju pamatojumu. Tiesa arī norāda, ka spriedumā Komisija/BASF izvirzītais jautājums nebija par to, vai ir jāapliecina kāda akta visa pamatojuma autentiskums, to parakstot ar roku, ja daļa no šā pamatojuma ir iekļauta atsevišķā dokumentā, bet gan galvenokārt par neatbilstību starp lēmuma autora pieņemto tekstu un šā paša lēmuma tekstu, kas bija publicēts un paziņots adresātiem. Ņemot vērā šos dažādos elementus, Tiesas secina, ka spriedumā Komisija/BASF formulētos apsvērumus uz šo lietu attiecināt nevar.

Otrkārt, Tiesa atgādina tās judikatūru, kurā teikts, ka tādiem aktiem, kuros paredzēti ierobežojoši pasākumi, kā strīdīgie akti, ir īpašs raksturs, jo tie vienlaikus ir pielīdzināmi vispārpiemērojamiem aktiem, ciktāl tie ir adresēti vispārīgi un abstrakti noteiktu adresātu kategorijai, un individuālu lēmumu virknei attiecībā uz personām un organizācijām, kuru uzvārdi/nosaukumi iekļauti to pielikumā ietvertajos sarakstos. No LESD 297. panta 2. punkta pirmajā daļā minētā principa izriet, ka strīdīgie akti, kuri uzskatāmi par nelegislatīviem aktiem un kuri pieņemti regulas vai lēmuma formā bez norādes par adresātu, ir jāparaksta Padomes priekšsēdētājam, ciktāl tie ir pielīdzināmi vispārpiemērojamiem aktiem šīs judikatūras izpratnē. Turpretī, tā kā strīdīgie akti līdzinās individuālu lēmumu kopumam, tie nav pakļauti šādam parakstīšanas pienākumam, bet tikai paziņošanas pienākumam, kas izriet no LESD 297. panta 2. punkta trešās daļas. Tas sakāms par pamatojuma izklāstiem, kas pievienoti strīdīgajiem aktiem un nosūtīti *Hamas* un kas neattiecas uz šo aktu vispārīgajām īpašībām, bet gan uz to aspektu, kura dēļ tie līdzinās individuālu lēmumu kopumam. Līdz ar to Palātas priekšsēdētājam nav papildus aktam, kas ietver ierobežojošo pasākumu vispārēju pamatojumu, jāparaksta individuālo pamatojuma izklāsts attiecībā uz šādu aktu. Pietiek ar to, ka šis pamatojuma izklāsts autentiskums ir pienācīgi apliecināts, izmantojot citus līdzekļus.

Tiesa uzskata, ka Padomes reglamenta 15. panta interpretācijai ir tāds pats rezultāts. Tā kā šis pants ir jāinterpretē Līgumu nozīmīgo normu gaismā, to nevar interpretēt tādējādi, ka attiecībā uz šīs iestādes priekšsēdētāju un ģenerālsekretāru parakstīšanas ziņā pastāvētu stingrākas prasības nekā tās, kas izriet no LESD 297. panta 2. punkta pirmās daļas. Tiesa uzsver, ka šādas formālas prasības parakstīt individuālo pamatojuma izklāstu nevar atvasināt arī no LESD 296. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu. No šā pienākuma izrietošās prasības nedrīkst sajaukt ar prasībām, kuras ir saistītas ar Savienības akta autentiskuma apliecināšanu, un pārbaude par pēdējās minētās formalitātes ievērošanu ir veicama pirms jebkādas citas pārbaudes par šo aktu. Tādēļ Tiesa nospriež, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats ir pamatots, un atceļ Vispārējās tiesas spriedumu.

Treškārt, tā kā šajā lietā var pieņemt galīgo spriedumu atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai, Tiesa konstatē, ka Padome ir iesniegusi dokumentus, kas pierāda, ka šie pamatojuma izklāsti tika pieņemti vienlaikus ar strīdīgajiem aktiem, kurus parakstījis Padomes priekšsēdētājs un ģenerālsekretārs un kuriem tie bija pievienoti nenodalāmā veidā, un ka *Hamas* nesniedz nekādas norādes, kas varētu likt apšaubīt pilnīgu saskanību starp tai izsniegto pamatojuma izklāstu tekstu un pamatojuma izklāstu tekstu, ko pieņēmusi Padome. Tā kā *Hamas* nav pienācīgi apšaubījusi šo pamatojuma izklāstu autentiskumu, Tiesa nospriež, ka *Hamas* celtā prasība kopumā ir jānoraida.

ATGĀDINĀJUMS. Tiesā var pārsūdzēt Vispārējās tiesas spriedumu vai rīkojumu vienīgi par tiesību jautājumiem. Pārsūdzībai nav apturošas iedarbības. Ja apelācijas sūdzība ir pieņemama un pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Ja lieta ir Tiesā izskatāmā stāvoklī, tā šajā lietā var pieņemt galīgu nolēmumu. Pretējā gadījumā tā nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, kurai ir saistošs Tiesas pieņemtais nolēmums apelācijas tiesvedībā.

[Pilns sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127